

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/136/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614207081
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7614207081.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu CD Consulting s. r. o., Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej K. Q., L., A. XXX/XX, o zaplatenie 883,01 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 5C/18/2014-46 z 21.8.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, z r u š u j e rozsudok v uvedenej časti a konanie z a s t a v u j e.

V ostatnej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čo žalobca navrhoval v doručenom mu návrhu na uplatnenie pohľadávky na tlačive A, podľa čl.4 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č.861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie) a čím svoj návrh odôvodnil. Citujúc znenie čl.2 ods.1 Nariadenia ďalej uviedol: Žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky (ďalej len ČR), žalovaná ako fyzická osoba má bydlisko na území Slovenskej republiky (ďalej len SR) a žalovaná zmenka bola vystavená na území SR, kde je aj platobné miesto. Žalobca určil ako príslušný súd podľa bydliska žalovanej podľa čl.25 ods.1 písm. a/ Nariadenia. Žalobca na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku, vystavenú žalovanou 23.4.2009 (údaje zmenky reprodukoval). Prevzal originál zmenky do súdnej úschovy, zapečatil ju a vydal o tejto skutočnosti úradný záznam (čl.17). V súlade s čl.5 ods.2 Nariadenia zaslal žalovanej tlačivo C spolu s kópiou tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky. Žalovaná sa k doručenému návrhu vyjadrila, vyplnila II časť tlačiva C, kde označila krížikom, že akceptuje pohľadávku, nežiadala, aby sa nariadilo ústne pojednávanie, nežiadala si náhradu trov, ani si nechcela uplatniť protipohľadávku. Uviedla, že vzhľadom k tomu, že má aj iné splátky, žiada o splátkový kalendár. Postupoval podľa čl.5 ods.1 Nariadenia a nariadil vo veci ústne pojednávanie, pretože to považoval za potrebné v súvislosti s posudzovaním vyplňovacieho práva na zmenku ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskom právnom vzťahu, ktorý nepochybne vznikol medzi pôvodným veriteľom Pohotovosť s.r.o. (ďalej len Pohotovosť) a žalovanou. Vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu, pripojeným exekučným spisom 4Er/837/2012, úverovou zmluvou č.74313710 z 23.4.2009 a zistil tento skutkový stav: Predmetom konania je spor zo zmenky. Preto najprv skúmal, či zmenka spĺňa náležitosti podľa zák.č.191/50 Zb. (zmenkový a šekový zákon) a dospel k záveru, že zmenka spĺňa formálne náležitosti podľa § 75 uvedeného zák. (jeho znenie citoval). Označenie zmenka je pojaté do vlastného

textu listiny a je vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, nachádza sa v nej bezpodmienečný sľub zaplatiť peňažnú sumu, je v nej uvedený údaj zročnosti ako aj údaj miesta, kde sa má platiť, tiež meno toho na rad koho sa má platiť, obsahuje dátum aj miesto vystavenia zmenky a podpis vystaviteľa. Z rubovej strany zmenky vyplýva, že žalobca nadobudol zmenku indosamentom od pôvodného veriteľa, na rad ktorého bola zmenka vystavená. Napriek tomu, že v danej veci predmetom konania sú nároky zo zmenky, ako aj napriek záveru o splnení formálnych náležitostí platnej zmenky, je zrejmé, že „sa jedná“ o zabezpečovaciu zmenku nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko je mu z jeho rozhodovacej činnosti známe, že pôvodný vlastník zmenky - Pohotovosť je spoločnosť poskytujúca spotrebiteľské úvery, čo je zrejmé aj z predmetu jej činnosti, a teda posúdil nárok žalobcu aj podľa spotrebiteľského práva, keďže podľa národného, ale aj európskeho práva sa spotrebiteľovi poskytuje zvýšená ochrana jeho práv. Aj napriek vyjadreniu žalovanej - vyplnenom v zaslanom tlačive, kde označila krížikom, že akceptuje pohľadávku (čo podľa jeho názoru nemožno považovať za uznanie záväzku) vyhodnotil jej postavenie ako spotrebiteľa, ktorému je potrebné poskytnúť zvýšenú ochranu a ktorý sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú a preto podrobil súdnej kontrole aj dohodu o „vyplňovanom“ práve zmenky vyplývajúcu z čl.13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len VPPÚ). Podľa platných predpisov a judikatúry ESD je jeho povinnosťou v každom štádiu konania, bez výnimky ex offio skúmať, či „sa nejedná“ o spotrebiteľský vzťah, v prípade ak sa táto skutočnosť preukáže, má aplikovať na uvedený vzťah právne normy spotrebiteľského práva. Uviedol, čo zistil z exekučného spisu Okresného súdu (ďalej len OS) Spišská Nová Ves 4Er/837/2012. Vo VPPÚ je v bode 17 obsiahnutá Dohoda o vyplnení zmenky (časť jej znenia citoval). Exekučný súd uznesením z 29.10.2012, právoplatným 18.7.2013 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol s odôvodnením, že jednoznačne úver poskytnutý oprávnenou povinnou je úverom spotrebiteľským, uviedol tiež, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v bode 18 VPPÚ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Následne uznesením z 26.8.2013 exekučné konanie zastavil. Citoval znenie § 5a ods.1 písm. b), § 29b zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 39, § 52 ods.1,2,4, § 53 ods.1,2,3, ods.4 písm. k/, ods.5, § 54 ods.1,2 O. z., § 17 ods.3 a § 25 ods.5 zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného od 1.11.2011. Úverovú zmluvu, na zabezpečenie ktorej bola vystavená predmetná zmenka je potrebné posudzovať podľa zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Citoval znenie § 4 ods.1, ods.2 písm. g), h), i), j), ods.3, ods.6 zák.č.258/01 Z. z. Po oboznámení sa so žalobným návrhom žalobcu, predloženými dôkazmi a písomnými informáciami zo strany žalobcu, ako aj so skutočnosťami, ktoré sú mu známe z jeho činnosti, dospel k záveru, že návrhu žalobcu nemožno vyhovieť. Poukázal na § 121 O. s. p. (časť jeho znenia citoval). Je mu známe z cit. exekučného konania, ako aj z množstva ďalších konaní vedených OS Spišská Nová Ves, že pôvodný majiteľ zmenky Pohotovosť si uplatňovala nároky zo zmeniek, ktoré zabezpečovali nároky z úverových zmlúv, v ktorých vystavitelia zmeniek boli v postavení spotrebiteľa, keďže „sa jednalo“ o spotrebiteľské úvery. Základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky žalovanou má jednoznačne spotrebiteľskú povahu, a teda zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. To, že zmenka, ktorú predložil žalobca, zabezpečovala úver poskytnutý spotrebiteľovi, mal žalobca možnosť preskúmať, zvlášť s poukazom na to, že nadobudol množstvo takýchto zmeniek a nadobudol ich od subjektu, o ktorom je všeobecne známe, že jeho predmetom činnosti, ktorý má zapísaný v obchodnom registri, je poskytovanie úverov, resp. pôžičiek spotrebiteľom. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok nemeckého Spolkového súdneho dvora II. ZR 191/62 z 25.2.1965, podľa ktorého ak bola zmenka prevedená na iný subjekt a jestvujú indicie, že zabezpečovala úver alebo pôžičku pre spotrebiteľa, nie je možné poskytnúť ochranu žalobcovi, lebo aj nový veriteľ si mal preskúmať v súlade so spotrebiteľským právom, či zmenka zabezpečovala spotrebiteľský úver a hlavne z dôvodu, že nadobudol zmenky od subjektu, predmetom činnosti, ktorého je poskytovanie úverov. Ako bolo už uvedené zastáva názor, že spotrebiteľovi sa musí poskytnúť ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami aj v prípade, ak sa uplatňuje právo zo zmenky. Stále je potrebné aplikovať čl.6 ods.1 smernice Rady 93/13/EHS a chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Vychádzajúc z tohto princípu, pri kolízii zmenkového práva so spotrebiteľskými právami žalovanej musí mať prednosť ochrana práv spotrebiteľa. Dohodu o „vyplňovanom“ práve zmenky (bod 13 VPPÚ) vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na § 53 ods.1 O. z. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere totiž nemá obligatórne náležitosti, ktoré sú uvedené v § 4 ods.2 písm. g/, h/, i/, j/ zák.č.258/01 Z. z., čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu poskytnutého úveru. Zmenka však túto skutočnosť nezohľadňuje a dokonca umožňuje vymáhať zmenkový úrok 0,25 % denne. Nepochybne je takýto zmenkový úrok v rozpore so zásadou dobrých mravov. Dohoda o vyplňovanom práve zmenky bola uvedená vo VPPÚ, teda vo formulári, ktorý spracovala právna predchodkyňa žalobcu a žalovaná nemala možnosť ich

obsah ovplyvniť. Nepochybne nebola táto podmienka individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa. Má za to, že uvedená zmluvná podmienka je neplatná s poukazom na § 53 ods.6 O. z. Ak je neplatná dohoda o vyplňacom práve blankozmenky, neplatná je aj samotná zmenka. Tento záver možno prijať aj vzhľadom na právny záver vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 4Obo 161/2007 zo 6.5.2008. NS v danom prípade mal za to, že z neplatnej úverovej zmluvy „nemožno“ žalobcovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky a neplatnosť úverovej zmluvy vyvodil z nerovnosti podmienok účastníkov zmluvy v dôsledku neprimerane vysokého poplatku za spracovanie a vedenie úveru, v dôsledku čoho považoval zmluvu za priečiacu sa dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku. V súvislosti s rozhodnutím v tejto veci je možné poukázať aj na rozhodnutie ESD C419/2011 zo 14.3.2013 (ČR proti Geraldovi Feichterovi). V tomto konaní napriek tomu, že taktiež boli uplatnené práva zo zmenky súd skúmal postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Dôležitý je aj list Európskej komisie z 25.4.2013 pod č.2012/4165 adresovaný SR s upozornením na nedodržiavanie spotrebiteľského práva EÚ a vyslovene v liste sa spomína v tejto súvislosti Pohotovosť. Poukazuje sa na jej praktiky, ktorými sa vymáhajú nezákonné pohľadávky založené na nekalých podmienkach a konkrétne sú spomenuté aj blankozmenky. Po preskúmaní zmenky mal preukázané, že predchodkyňa žalobcu ju vystavila v rozpore s platnými predpismi, keďže úverovú zmluvu zabezpečila zmenkou na sumu, ktorá je v rozpore s cit. § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., platného v čase uzavretia zmluvy a vystavenia zmenky. Pokiaľ aj zabezpečovacia zmenka bola vyplnená, zmenková suma v čase jej vyplnenia mohla byť len maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a prísl. vo výške 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. V tomto prípade ide o priamy rozpor s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., lebo veriteľ poskytol žalovanej úver 500 €, z ktorých 30 % predstavuje 150 €. Keďže zmenka zabezpečovala nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bola vyplnená v rozpore s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., nie je možné z takejto zmenky uplatňovať právo v žiadnom konaní. Ak teda predchodkyňa žalobcu zabezpečovala spotrebiteľské úvery zmenkami v rozpore s uvedeným ust. zák.č.258/01 Z. z., ide o úkon absolútne neplatný podľa § 39 O. z. s tým, že absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zák. a k nej prihlíada i bez návrhu z úradnej povinnosti. Ako už bolo uvedené, podľa predloženej zmenky sa zmenková suma úročí zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne. Zmenkový úrok v takejto výške považuje za úrok v rozpore s dobrými mravmi, keďže ide o sankčné plnenie, ktoré je v hrubom nepomere vo vzťahu k zabezpečovanej zmluvnej povinnosti. Takéto dojednanie dohody o vyplnení zmenky ohľadom zmenkového úroku považuje za podmienku, ktorá je podľa Smernice 93/13/EHS výslovne nekalá, keďže ide o podmienku, ktorej dôsledkom a účinkom by bolo priznanie za nesplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa neprimerane vysokého prísl. pohľadávky. Vzhľadom na uvedené dohoda o vyplnení zmenky je, aj pokiaľ sa týka zmenkového úroku, podľa § 53 ods.4 písm. k/ O. z. neprijateľnou a teda neplatnou zmluvnou podmienkou. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, žalobe nevyhovelo a v celom rozsahu ju zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. (jeho znenie citoval). Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože vo veci nebol úspešný a žalovaná si trovy konania neuplatnila.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto o d v o l a n i e z dôvodu, že

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p.];
- b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p.];
- c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.].

K dôvodom odvolania bližšie uviedol:

1. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie, o. i., oboznámením sa s exekučným spisom a listinnými dôkazmi. On a podľa dostupných informácií ani žalovaná však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl.
2. Podľa § 120 O. s. p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods.1 a § 101 ods.1 O. s. p. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovoríme, že uniesol bremeno tvrdenia.
3. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák.č.191/50 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej žiadnych námietok nebolo a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov „nevyhnutých“ pre rozhodnutie vo veci.
4. § 120 ods.1 O. s. p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania,

avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť; Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania („koncentračný“ zásada v zmysle čl.5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Je potrebné uviesť, že súd musí k otázke vykonania iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristupovať vyvážené, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore. Svoj postup musí v odôvodnení rozhodnutia „náležite“ zdôvodniť. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezodpovedal. 5. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo jeho právo. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. 6. Žalovaná mohla na základe čl.5 ods.3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to „zo“ dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1 veta „práva“ in fine O. s. p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. 7. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu na jeho ťarchu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo jej charakter ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľovala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala, svojím konaním ju prakticky uznala. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky, teda neobjektívne podporil žalovanú v tomto konaní. Navyše žalovaná o túto podporu nepreukázala žiadny záujem. Súd teda túto ochranu žalovanej prakticky nanútil, bez jej vôle. 8. Uvedené správanie súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl.46 ods.1 Ústavy SR, ako aj čl.6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 9. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej „interpretácii“ príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie (ďalej len EÚ). 10. Je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ust. o zmenke upravených v zák.č.191/50 Sb. (ďalej aj ZŠZ; poznámka žalobcu) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 11. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo „k“ bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. 12. Súd predovšetkým ignoroval § 17 ZŠZ (citoval jeho znenie). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaná, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 13. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči nemu, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovanej a predovšetkým žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto „úlohu“ a iniciatívu na seba (proti vôli žalovanej) prevzal súd a suploval aktivitu žalovanej. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovanú na nich ani upozorniť (§ 5 ods.1 O. s. p.). 14. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O. s. p., „súd“ porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnúť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Dôkaz: Rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008. 15. Záver súdu však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše mu nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. Súd dospel k záveru, že na zmenke napísaný zmenkový úrok sa prieči dobrým mravom a preto je neplatný a takisto dojednanie dohody o vyplnení zmenky ohľadom zmenkového úroku súd považuje za podmienku, ktorá je nekalá, keď ide o podmienku, ktorej dôsledkom a účinkom by bolo priznanie za nesplnenie záväzku zo strany

spotrebiteľa neprimerane vysokého prísl. pohľadávky. 16. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že zmenku vystavila žalovaná. Túto dobrovoľne podpísala, pričom išlo o prejav jej slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaná teda mala vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25 % denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasila. 17. V tejto súvislosti je na mieste poukázať na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 18. Poukázal aj na rozsudok NS ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbíreke soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004; aj z jeho odôvodnenia citoval). 19. V okolnostiach rozhodnutia, súdu je potrebné poukázať predovšetkým na nespornosť jej záväzku za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je „tade“ platný a má byť priznaný v súdnom konaní. Zmenkový úrok má byť priznaný o to viac, ak žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. 20. Významným sa javí aj fakt, že súd nepriznal žiadny zmenkový úrok, pričom z odôvodnenia je nepochybne, že v rozpore s dobrými mravmi nie je každý zmenkový úrok, ale len zmenkový úrok, ktorý je neprimerane vysoký. Z toho vyplýva, že rozporom s dobrými mravmi, a teda neplatnosťou by (na základe argumentácie súdu - s ktorou nesúhlasí) mohla byť postihnutá len časť presahujúca zmenkový úrok, ktorá sa dobrým mravom neprieči. Súdom by tak mal zamietnuť len časť zmenkového úroku a priznať zmenkový úrok nepriečiaci sa dobrým mravom. 21. Súdom však zamietol celý zmenkový úrok, a teda nepochybne zamietol aj platnú časť uplatneného nároku na zmenkový úrok, ktorý sa dobrým mravom neprieči. Uvedené závery potvrdzuje uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. Takisto uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. Považuje za potrebné obiter dictum vyjadriť sa aj k záveru súdu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. V tejto súvislosti poukázal na to, že samotný zák. o spotrebiteľských úveroch č.258/01 Z. z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zák. súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučuje použitie určitých doložiek a p. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie § 4 ods.6 a použitia spojenia v čase vyplnenia, ako aj zo slov vyplnenú veriteľom, je zrejmé, že zákonodarca pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie v čase vystavenia, resp. by vylúčil vyplňovanie znenie zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek. Napadnuté rozhodnutie je zároveň prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Prekvapivosť napadnutého rozhodnutia vyplýva zo skutočnosti, že žalovaná uplatnený nárok nepoprela, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol, ale najmä vyplýva z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantnou judikatúrou NS SR, na ktorú poukazuje v tomto odvolaní a ktorá má byť súdu známa. Záver súdu je teda nesprávny a vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok, tak že návrhu na uplatnenie pohľadávky sa v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania: 51,45 € bez DPH za podané odvolanie a 8,39 € bez DPH režišný paušál, a to všetko navýšené o DPH. Príloha: Rozsudok NS SR 5Obo/3/2008 z 22.10.2008, Uznesenie KS v Prešove 10Co 79/2013 z 5.9.2013, Uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013.

4. Žalobca podaním (č.l.71) z 21.12.2015, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods.1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok 0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny. S poukazom na uvedené skutočnosti žiada, podľa čl.7 „Nariadenie“ vydať rozsudok v zmysle žaloby, v nadväznosti na ďalšie prípadné späťvzatia a v nadväznosti na toto späťvzatie. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zmenka je platná, uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zosúladiť svoj postup s názorom NS SR, ktorý vyjadril v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č:93 a keďže tak došlo

k odstráneniu týmto súdom označených hmotnoprávných prekážok a iné v názore súd nedefinoval, očakáva, že napriek značenému zdržaniu oproti lehote definovanej pre vydanie rozhodnutia v čl.7 Nariadenia súd vydá rozsudok v skrátanom konaní bez ďalšieho zdržania. Zbytočné plynutie času generuje na jeho strane majetkovú škodu vyvoditeľnú voči zodpovedným subjektom.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu, o. i., uviedla: V Pohotovosti si zobrala úver - suma 10 000 Sk (332 €), podpísala zmluvu č.57431428 a všetky dokumenty, ktoré jej predložili, pričom nekontrolovala čo podpisuje - aký je ich obsah. Peniaze potrebovala najmä na lieky. Neboli jej vysvetlené podmienky úveru, taktiež domov na prečítanie nedostala VPPÚ. Nerozumie pojmu zmenka a ani jej nebolo vysvetlené čo je to zmenka, čo jej z toho vyplýva, keď podpíše zmenku. Po neplatení splátok začala Pohotovosť vymáhať dlžnú sumu, ona však nemala z čoho splácať. Dlh začal vymáhať žalobca, ktorý s ňou mal aj súdne konanie naposledy 21.8.2015 (návrh zamietnutý). Žalobca nerešpektuje rozhodnutie súdu. Nevie, čo vlastne už splatila z úveru a taktiež nevie koľko má vlastne ešte zaplatiť.

6. Žalobca vo vyjadrení žalovanej k odvolaniu uviedol nasledovné: 1. Vo svojom návrhu uplatnil nárok zo zmenky. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Predložil súdu originál zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo jeho právo navrhovateľa. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. V ďalších bodoch 2.,3.,4.,5. a 6. vyjadrenia reprodukoval časti bodov 3.,10.,12. a 21. odvolania. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu trvá na podanom odvolaní a žiada zmeniť rozsudok tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky sa v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania.

7. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 370 ods.1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

8. Podľa ods.2 cit. ust. súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

9. Podľa ods.3 cit. ust. ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

10. Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovanej 3.2.2017 (doručenka pri čl.85), avšak sa k nemu nevyjadřila, aj keď na to bola vyzvaná uznesením 5Co/136/2016-85 z 30.1.2017, ktoré jej bolo doručené tiež 3.2.2017 (doručenka pri čl.85).

11. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, pripustil späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v uvedenej časti a konanie zastavil a v ostatnej časti rozsudok potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na čom nič nemení ani odvolanie.

12. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

13. Odvolacím dôvodom upraveným v § 205 ods.2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 CSP.

14. Podľa § 221 ods.1 O. s. p. súd rozhodnutie zrušil, len ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali a j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

15. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumel procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemohol uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

16. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p., teraz § 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších

nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté.

18. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu.

19. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

20. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť (§ 387 ods.3 CSP): Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na č.l.4) je uvedené č. spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o č. zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcom k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák.č.258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods.6,7 cit. zák.č.258/01 Z. z.

21. Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade s ustálenou rozhodovacou súdnou praxou (§ 393 ods.3 CSP) formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č.93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015.

22. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

24. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech vo veci, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovanej v ňom žiadne trovy nevznikli.

26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.